

V Foreningens historie fra 1979 - 1990 - Konsolidering og dagligdag

I 1978 hedder statsministeren Anker Jørgensen, Danmark er blevet medlem af de Europæiske Fællesskaber, Kong Frederik den IX er død og statsoverhovedet hedder nu Margrethe den II. Nye ord som burhøne, døgnskiosk, fremskridtsfolk, jobtilbud, knudemand, kønsfacisme, oliesheik, stillevej og ølejr er blevet en del af det danske sprog. Vi har oplevet en oliekrise med forbud mod bilkørsel om søndagen, Ritt Bjerregaard fyres som undervisningsminister efter et dyrt hotelophold i Paris, Danmarks gæld til udlandet er oppe på 10.000 kr. pr. indbygger (60 mia. i alt). Momsen forhøjes til 20,25 pct. Olsen-banden deruda' og Hærværk har premiere i biograferne, Jørgen Lindhardtsen bliver verdensmester i OK-Jolle og Lene Køppen danmarksmester i badminton.

Det skal også noteres, at der i 1963 var folkeafstemning om jordlovene. Forslagene falder ved afstemningen, men senere indføres mange af bestemmelserne i den almindelige lovgivning i forbindelse med Danmarks indtræden i fællesmarkedet efter en folkeafstemning i 1972 - bl.a. for at forhindre udenlandske opkøb af danske sommerhuse. Og i 1969 blev befolkningen spurgt om en nedsættelse af valgretsalderen til 18 år. Et flertal sagde nej.

Foreningens papirer i denne periode giver et billede af praktisk administration af allerede vedtagne og eksisterende regler. Det er ikke en periode med nye tiltag. Der lægges derimod vægt på at holde orden på det eksisterende.

Skrænten op mod Bautavej 5 - opkørslen - en vinter

På generalforsamlingen den 13. august 1978 er Arent Espenhein blevet valgt som formand. Han og bestyrelsen tager vedtægter og deklARATION alvorligt. Ifølge referat fra bestyrelsesmøde afholdes søndag den 1. oktober 1979 besigtigelse af veje og fællesarealer under henvisning til paragraf 6 i ved-

tægterne. Det resulterer i en påmindelse til en grundejer og det fremgår af papirerne, at gartner Therkildsen i Strøby giver grundejerforeningen tilbud om at bringe forholdene i orden.

Dette bliver tilsyneladende en årligt tilbagevendende aktivitet. På generalforsamlingen 1981 oplyser formanden, at han og kassereren, Ib Lund,

..foretager gennemgang af samtlige fortove hvert år

Samme generalforsamling beslutter under punktet Eventuelt at bruge 200 kr.

..til bekæmpelse af ukrudt på hjørnegrunden på Kystvejen.

Andre påmindelser følger, bl.a. i 1989 hvor formanden skriver til to grundejere på Bautavej og oplyser, at levering af perlesten ikke kan ske, før fortovet er ryddet for ukrudt. Samme år skrives til Tove R. Petersen, Strandagervej 9, som pålægges oprydning af grund. Sagen om denne grund fortsætter helt frem til efter årtusindeskiftet, hvor grunden, som den næstsidste i udstykningen, bebygges. På generalforsamlingen i 1999 klages der over udsigten til grunden, og svaret fra ejeren lyder kort og kontant: - Kig på noget andet -.

Strandagervej 9 med den megen bevoksning - foto fra 1995

Strandagervej 9 ligger ryg mod ryg til Brinken 166. Tove R. Petersen er Poul Petersens enke. Poul Petersen har tilsyneladende erhvervet den bagvedliggende grund for at kunne udvide, men dør inden at kunne realisere dette. (Poul Petersen dør i 1984). Fra 1989 og i en årrække frem geråder grundejerforeningen i en strid om vedligehold med enken efter den

person, der mere end nogen anden har bidraget til foreningens opbygning, organisering og tilrettelægning af området¹.

Striden illustrerer også forskellen i synspunkter mellem de yngre og ældre generationer. Hvor de ældre generationer betegner den manglende vedligehold af grunden som et klondyke og en brandfælde, er den for de yngre generationer en spændende skov, man går på opdagelse i.

På generalforsamlingen i 1982 nævnes støjproblemer i forbindelse med græsslåning. Pausen lørdag/søndag mellem 12 og 15 overholdes ikke. Formanden gentager henstillingen, men nævner også, at det ikke er et egentligt forbud

Det første slæbested - omkring 1987

Perioden er præget af forsigtighed med foreningens midler. I 1980 mener et bestyrelsesmøde, at

..broen nu har en sådan beskaffenhed, at der ikke skal bestes mere på den.

Det sker efter en udgift på 15.000 kr. til reparation og udlægning.

¹ Der er ikke i foreningens papirer vidnesbyrd om pålæg til oprydning, fjernelse af ukrudt og lignende i den første periode - men der er næppe tvivl om, at Willy A.R. Christiansen og Poul Petersen har været opmærksomme på, at foreningens område fremtrådte ordentligt og prydligt. De tekniske vilkår for kommunikation har været anderledes, - kopier har været mindre almindelige - måske har Willy A.R. Christiansen og Poul Petersen i højere grad kommunikeret mundtligt med medlemmerne. Som det skal fremgå af de følgende afsnit af beretningen, kan de skriftlige udvekslinger af meninger og pålæg antage en ganske skarp tone.

I 1979 er de syv yderste betonkegler blevet taget af en storm og det besluttes at reetablere broen med jernbukke på grundlag af tilbud fra smed Godtfred Nielsen i Strøby Egede². På generalforsamlingen i 1980 lyder kritiske bemærkninger om de store udgifter til broen, men det ender med, at forsamlingen

..sætter sin lid til venlige vejrguder i fremtiden,

som det hedder i referatet.

På et bestyrelsesmøde i 1982 konstateres,

..at broen benyttes flittigt.

Allerede året efter konstaterer bestyrelsen,

..at en storm har ødelagt broen, men at alle sektioner er bjærget og broen kommer ud i normal længde til næste år.

På en ekstraordinær generalforsamling i 1980 (i forlængelse af den ordinære) besluttes, at vedtægternes bestemmelse om formuens anvendelse i tilfælde af opløsning ikke længere skal benyttes til et lokalt samfundsmæssigt formål, men kan anvendes efter generalforsamlingens beslutning herom.

Olav (Kystvejen 190) og svigermor på strandgrunden foran huset

² Godtfred Niensens konstruktion overlever til nutiden og kan i øvrigt ses i mange af brokonstruktionerne langs Kystvejen. Erfaringen har efterhånden lært brobyggerne, at selve brodækket skal være så højt, at bølgetoppene ved højvande ikke kan slå imod brodækket. Hvis dette sker, løftes konstruktionen, og broen vælter.

Begrundelse foreligger ikke, men det er nærliggende at forestille sig, at foreningen vil sikre sig større råderet over foreningens formue (ca. 40.000 kr.) under indtryk af kommunesammenlægning, lokalplaner, tanker om sammenslutning af grundejerforeninger langs Kystvejen m.m.

Konflikter - og deres behandling

Beboerne på Strandagervej har gennem lang tid været plaget af for høj grundvandsstand. Der arbejdes blandt beboerne på et dræningsprojekt, som foreningen anmodes om at bidrage til. Foreningen afviser at bidrage til projektet - begrundelsen fremgår ikke af foreningens papirer - og bestyrelsesmedlem og sekretær Mogens Nielsen, Strandagervej 23, oplæser på generalforsamlingen i 1980 et meget personligt og bittert afskedsbrev og forlader mødet³.

Der skal senere i foreningens historie komme tilsvarende skarpe udfald og konflikter med meget personlig involvering. I 1984 udtrykker et medlem sin vrede således i et længere brev til formanden med klager over dårlig behandling på generalforsamlingen.

Da jeg som nævnt ikke føler, at denne forening under nogle omstændigheder er til for mig, men da jeg som nævnt er medlem af frivillig tvang, ja, så er den eneste mulighed for mig at tilkendegive min utilfredshed med foreningen, især dig, ved ikke at betale kontingent, før der bliver rykket for dette, eller det bliver indgivet til incasso.

I øvrigt har jeg på anden måde, inden jeg lukkede mit hus, prøvet at nå at få den prominente formand for grundejerforeningen i tale og også fået tilsagn herom, men han har endnu end ikke gidet give sig til kende.

Samme medlem skriver til formanden i 1995 og meddeler sin tilbagetræden som kasserer:

Som du sikkert er informeret om, så ringede hr. (efternavn på et bestyrelsesmedlem) til mig i søndags. Mange skuffelser og hændelser har jeg været udsat for, efter at (ægtefællens navn) er død, og jeg har været alene med sommerhuset, men hr. (efternavn på et bestyrelsesmedlem) overgår alt. For det første forstod jeg ikke meget af, hvorfor han ringede mig op udover at være utilgivelig modbydelig og løgnagtig. Jeg vil ikke komme nærmere ind på hændelsesforløbet, men blot sige, at

³ I en senere omtale af grundvandsproblemerne på Strandagervej på generalforsamlingen i 1982 udtrykkes det således: "Det er den enkelte grundejers problem, selvom foreningen naturligvis er medfølelse overfor vore medlemmer."

jeg ikke havde tænkt mig, at jobbet som kasserer medførte, at jeg skulle modtage det som hr. (efternavn på et bestyrelsesmedlem) bød mig.

...

Jeg er ked af hele denne situation, men det har i øvrigt også medført, at jeg ikke vil være i Strøby mere.

Mange hilsner
(grundejerens navn)

Set i et langtids perspektiv er 1980 et vendepunkt i foreningens liv. I foreningens første periode løses konflikter i en kombination af Poul Petersens systematik, Willy A.R. Christiansens beslutningskraft og respekten for de valgte autoritet hos medlemmerne. Efter 1980 bliver tonen i foreningens skrivelser skarpere - og som ovenstående viser, er der ikke altid idyl mellem medlemmerne.

Vendepunktet markeres også af, at 1980 generalforsamlingen skal mindes de afdøde Willy A.R. Christiansen og Carl Kamsberg, tidligere formand og kasserer, der begge er afgået ved døden i perioden forud.

Fra 1981 indeholder foreningens papirer oplysninger om et hegnessyn mellem to grundejere på Strandagervej, og der klages over ukrudt på nabogrunden. I et brev fra den ene nabo til den anden hedder det:

De må derfor kunne forstå, at vi ikke ligefrem ser med blide øjne på Deres manglende vedligeholdelse af nabogrunden, hvorfra vi frygter en invasion af diverse ukrudtsfrø med den fremherskende vestenvind i vores land.

Foreningen behandler ikke sagen. Men endnu en gang ser vi vidnesbyrd om konflikter.

Det er ofte konflikter om ting, der kan synes små. Men de har ikke desto mindre stor betydning for den enkelte. Det er surt, at ukrudt fra nabogrunden lander på den velholdte græsplæne eller i det nylugede blomsterbed.

Larmen fra naboens plæneklipper er altid højere end ens egne maskiner, og det er ikke lige til at forstå, at de træer, der tyve år tidligere var små og spinkle, i dag er tykke stammer med velvoksen krone, der tager naboens udsigt.

Strandliv 1987 - badeløven er Per fra Brinken 158

Der er også forskellige holdninger. Foreningens fortove (eller rabatter) er ustandselig til debat. Nogle medlemmer lægger vægt på velordnede rabatter med hvide perlesten, andre har et mere afslappet forhold og lader græs og vækster komme frem mellem stenene. Grænserne ændres også over tid, således beslutter en generalforsamling i 2001 (med 15 stemmer for og 14 imod og 1 blank), at medlemmerne frit kan vælge om der skal være perlesten eller græs i rabatten. Dermed bortfalder også bestyrelsens rolle som politimand, der en gang årligt skal kontrollere om lugningen er forsvarligt udført.

Mange konflikter har rod i manglende kendskab til spillereglerne. Udstykningens deklaration, lokalplaner, foreningens vedtægter og vedtagelser på mange års generalforsamlinger indeholder en lang række anvisninger på, hvordan den enkelte kan og skal indrette sig. Men for nytilkomne beboere kan det være vanskeligt at vide, hvad en generalforsamling tredive år tidligere har besluttet. Og som det skal fremgå senere i foreningens historie er der også beboere, som ikke mener at reglerne gælder for dem, og som nægter at acceptere de hensyn, der er nødvendige i et fællesskab.

Blandt kommunale embedsmænd, der ofte støder ind i den slags konflikter, eksisterer et udtryk, der meget præcist karakteriserer situationen. 'Udsigten rækker kun til egen skelpæl'.

Og er der noget på den anden side af skelpælen, så skal det være i orden.

I et brev fra et medlem op til generalforsamlingen i 1989 hedder det:

Jeg tænker specielt på Strandagervej hjørnet, der er fuldstændig sat til med ukrudt og (adresse på Strandagervej), der ligner en abegrotte, hvor fortovet når midt ud på vejen med skidt og møg.

Formanden er samme år på besigtigelse og to grundejere får ren besked:

Der vil dog kun blive leveret sten, såfremt fortovet er rensat for ukrudt. Bestyrelsen henstiller derfor venligst, at ukrudtet fjernes.

Og Tove Pedersen (Strandagervej hjørnet) får denne salut den 15. juli 1989:

Og skal derfor anmode Dem om, (og senest den 25/6) at bringe grunden i en sådan stand, der ikke giver anledning til klage. Bestyrelsens anmoder derfor venligst om at udføre disse arbejder, da vi ellers må tage paragraf 6 stk. 4 og 5 i anvendelse.

Ti dages frist er hvad Tove Petersen, der i øvrigt på dette tidspunkt er alvorligt syg, kan få.

Det er denne paragraf i foreningens vedtægter, der henvises til:

Forsømmer et medlem sin renholdelsespligt og ikke efterkommer bestyrelsens 1'ste krav om arbejdets udførelse, har bestyrelsen ret til at lade dette udføre for pågældende grundejers regning.

Undlader en ejer at renholde sin grund, så berettiget klage indgår til foreningens bestyrelse, kan bestyrelsen uden avis for den pågældende ejers regning lade grunden slå umiddelbart efter 15. maj og 15. juli.

Luftfoto af området, nederst til venstre ses Strandagervej 9, som på dette tidspunkt er beplantet med en lille lund. De lyse striber er stier.

I juni 1990 får Vallø Kommune også klar besked i et brev om det fredede område ved Lunden (dagcamperingspladsen), hvor foreningen glæder sig over, at der er blevet ryddet op efter kloakeringen⁴, men beklager, at der ikke er etableret toiletter. Et uddrag fra skrivelsen:

Grundejerforeningen finder det uanstændigt, at toiletforholdene ikke har samme kvalitet som ved parkeringspladsen ved Vejs Ende. Skal kommunen spare den nye vandafledningsafgift? Grundejerforeningen kan ikke forstå, hvorfor den offentlige bro ikke lægges ud. Vi ønsker ikke at lægge bro til sommerturisternes børn og hunde, hvilket ofte sker.

Tonen er skarp. Både i medlemmernes klager over hinanden, i bestyrelsens henvendelser til medlemmerne og i korrespondancen med myndighederne. Det undersøges ikke om der kan være særlige omstændigheder, der forklarer en mangel. Og

⁴ Under udarbejdelsen af denne beretning har jeg interviewet den lokale repræsentant for Danmarks Naturfredningsforening, der fortalte, at Vallø Kommune i 1989 fik en næse af naturfredningsmyndighederne for at have tilladt brug af det fredede område til arbejdsareal for de entreprenører, der udførte kloakarbejdet. Synet på kvaliteten af oprydningen er i øvrigt ikke helt den samme hos naturfredningsmyndigheder og grundejerforening. Noget lignende skal gentage sig små tyve år senere, da SEAS-NVE omlægger el-forsyningen fra luftledninger til jordledninger, og Vallø (nu Stevns) kommune tillader entreprenørerne at benytte området som arbejdsareal.

den mindste antydning af, at andre trænger sig ind på medlemmernes enemærker imødegås øjeblikkeligt.

Mange af disse meddelelser og pålæg virker meget voldsomme på skrift. I bedømmelsen bør det erindres, at den klare sondring mellem sommerbolig og vinterbolig er under ændring. Tidligere har alle været i sommerhuset om sommeren og dermed tilgængelige for et møde. Nu er vi så småt i en tidsalder, hvor ferierne fordeles mere jævnt henover året, hvor det bliver almindeligt med udlandsrejser (i 1986 protesteres over, at generalforsamlingerne henlægges til august, 'da mange jo har ferie i august') - og hvor de tekniske muligheder for skriftlig kommunikation bedres (skrivemaskiner, kopimuligheder m.m.) Og så er skriftlig kommunikation ofte skarpere end det talte ord. Et personligt møde ville måske have været afviklet med et andet ordvalg.

I foreningens papirer ses der intet, der antyder, at konfliktløsning gennem samtale, fælles forståelse og gensidig indsigt har været bragt i anvendelse - men på generalforsamlingerne er tonen en smule blidere end i de skriftlige udvekslinger, men ikke desto mindre også med bid i - i hvert fald ud fra referaterne.

Ungdomsliv 1987 - fart og spænding

Og sproget

Det anes, at sproget skifter karakter. Citaterne ovenfor viser at De, tredje person og det formelt juridiske fortsat benyttes flittigt, men foreningens arkiv indeholder også eksempler på skriftlige svar med anvendelse af du, jer og jeg i denne periode efter at ungdomsoprøret har ændret samfundets normer. En undtagelse er generalforsamlingerne, hvor det upersonlige

'man' ofte er i brug. Alle (i hvert fald de gamle i gårde) ved godt, hvem der hentydes til. Men afsenderen kan dække sig under det anonyme og alle omfattende 'man', eller 'de andre', som benyttes, når det er beboere fra nabogrundejerforeninger, der benytter badebroen - eller allerværst når en turist formaster sig til at gøre ophold på foreningens strandgrund.

I disse år ser vi også en ændring i kvindernes status i foreningen. I 1974 vedtages en tilføjelse til paragraf 15 om, at ægtefælle til skødehaver kan indvælges i foreningens bestyrelse.

'Husk at tage damerne med', som har været en fast bestanddel af den årlige indkaldelse til generalforsamling siden foreningens ti års jubilæum i 1971 erstattes i 1981 af:

Efter generalforsamlingen serveres smørrebrød, øl og 1 snaps til medlemmer og ægtefælle.

Året efter er den politiske korrekthed slået igennem, nu hedder det:

Hermed være også ledsager m/k inviteret.

Og i 1983:

Vi glæder os til at se alle grundejerforeningens medlemmer samt deres ledsager.

Denne formulering benyttes derefter fast til og med 1985. Årsagen til den ændrede formulering kan ikke findes i foreningens papirer, men det er vel næppe urimeligt at antage, at det forhold, at Ulla Kuhn, Brinken 174, der på generalforsamlingen i 1980 vælges som den første kvinde i bestyrelsen har en betydning for ordvalget⁵.

Ferielovgivning og brug af sommerhuset

Muligheden for at kunne slappe af i sommerhuset - og væksten i antallet af sommerhuse - har en tæt sammenhæng med feriereglerne. De første feriebestemmelser, der kendes fra begyndelsen af 1900-tallet, omtaler retten til tre dages årlig ferie uden løn.

Indførelse af nutidens ferieordninger er et resultat af fagbevægelsens indsats. I 1938 vedtages ferieloven. I tiden indtil denne havde tjenestemænd ret til ferie og feriebegrebet havde så småt vundet indpas i de overenskomster, der regulerede de øvrige lønmodtageres vilkår.

⁵ Ved bestyrelsens konstituering bliver Ulla Kuhn sekretær og det må antages at give hende en betydelig indflydelse på sprogbrugen i foreningens dokumenter.

På baggrund af en konvention fra den internationale arbejderorganisation ILO om årlig ferie med løn blev den første ferielov gennemført i 1938. Den gav ret til en ferie på 12 dage (2 uger) og en feriegodtgørelse på 4 pct. af lønnen. Ved overenskomstforhandlingerne i 1950 blev den hævet til 4 1/2 pct.

I 1953 blev antallet af feriedage hævet til 18 dage (3 uger), og i 1964 indføres et kontant ferietillæg på 3/4 procent af forudgående års løn til 'forsødning af friheden'.

Ved overenskomstforhandlingerne i 1971 øges ferien til fire uger, og i 1977 øges det kontante ferietillæg til en procent af forudgående års løn.

I 1979 øges ferien til fem uger. Og ved overenskomstforhandlingerne omkring årtusindeskiftet indføres feriefridage, der i praksis bringer den samlede ferie op på seks uger.

Det er lønmodtagernes vilkår, vi har fat i her. De mange selvstændige, som anskaffer et sommerhus kan være underkastet helt andre vilkår - fra ingen ferie overhovedet til fuldstændig frie muligheder for at tilrettelægge fritiden.

Udover selve ferien har mange benyttet sommerhuset i forbindelse med helligdage og weekender. Indførelsen af lørdagsfrihed i 1970, som hurtigt spredte sig fra skolerne og offentlige arbejdspladser til mange virksomheder, gav sommerhusejerne en mulighed for at udnytte huset fra fredag eftermiddag til søndag aften.

Forurening og kloakering II

Som anført i et tidligere kapitel optræder kloakeringsspørgelset allerede i 1974. På dette tidspunkt sender grundejere i sommerhusområdet en fælles henvendelse med ønske om, at sommerhusejere undtages fra kloakering.

Nu trænger virkeligheden sig på. Debatten har bølget frem og tilbage i Vallø Kommune om etablering af egne rensningsanlæg eller tilslutning til Køge Egnens rensningsanlæg nord for Køge. Valg af rensningsanlæg er næppe det vigtigste forhold for medlemmerne i Grundejerforeningen Lemgaarden. Det er derimod prisen for den enkeltes tilslutning. Det ses af foreningens papirer, at denne sag optager sindene. Bestyrelsen undersøger prisen for kloakering, på generalforsamlingen spørges til, om det forøger ejendommens værdi, og der udsendes meddelelserne til medlemmerne om igangværende opmålinger og forberedelser til rensningsanlæg og kloakledninger.

Set i bakspejlet er diskussionen absurd. De beboere langs kysten, der netop har slået sig ned for at benytte stranden til

badning og fritidsliv, har mere end nogen andre en interesse i kloakering.

Store mængder af spildevand er i en årrække blevet ført urensset ud i Køge Bugt - i deklarationen af 1960 for Grundejerforeningen Lemgaarden indeholder i punkterne 3, 4, 5, 6, 7 og 8 detaljerede bestemmelser om Lemgaardens uhindrede adgang til udledning af spildevand via en rørledning gennem sommerhusparcellerne, under Kystvejen og ud i bugten. Tilsvarende spildevandsudledning sker mange andre steder langs kysten. Og i disse år er der badeforbud flere steder i Køge Bugt. På dagcamperingspladsen Ved Lunden er der opstillet et skilt med badeforbud. Og selvom sommerhusenes septic-tanke ikke indebærer direkte udledning til havet, er denne metode til behandling af spildevand i længden ikke tilstrækkelig.

I grundejerforeningen ses dog ikke nogen forståelse af det fælles problem. På generalforsamlingen i 1983 lover formanden at 'undersøge om tilslutning til kloakanlæg kunne være valgfrit for det enkelte medlem'. Og i 1984 klager alle grundejerforeningerne langs Kystvejen til Vallø Kommune over betalingsvedtægten, der anses for urimelig i forhold til sommerhuse. Ifølge orientering til medlemmerne i 1984 antages prisen på kloakering at andrage 25.000 kr. pr. parcel. På generalforsamlingen samme år besluttet, at bestyrelsen skal undersøge mulighederne for fælles betalingsordning.

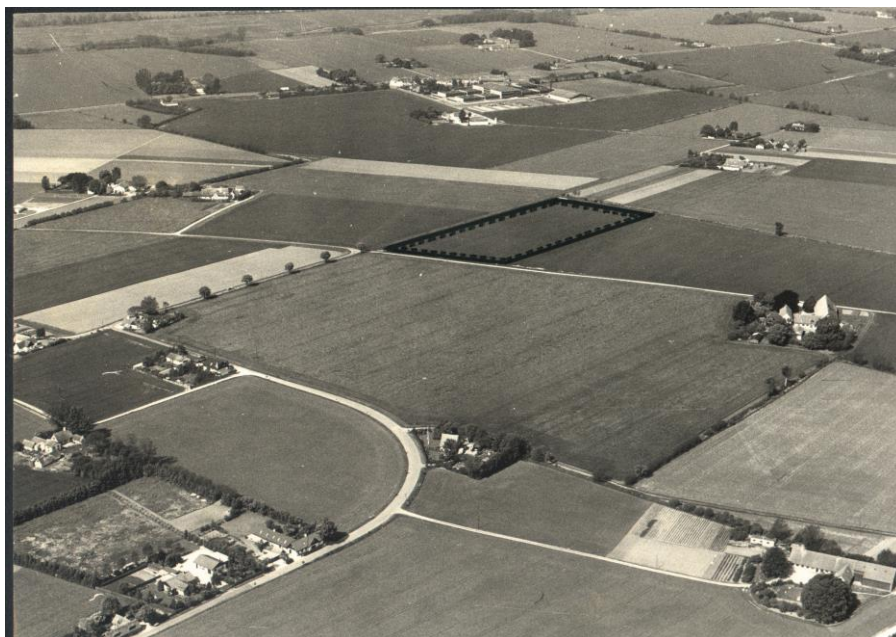
Vallø kommune skriver i oktober 1984 således til Birte og Arent Espenhein om kloakering⁶ (gengivet i uddrag):

Ejendommen er blevet forsynet med spildevandsstikledning med parcelbrønd. Inden udgangen af maj 1986 skal alt ejendommens spildevand tilsluttes denne parcelbrønd, det præciseres at intet overfladevand fra dræn og tagvandsbrønde må tilledes parcelbrønden. Betalingsvedtægten, som er under udarbejdelse, forventes at blive med et bidrag fra en normalhusstand til renseanlæg på kr. 5.000, til hovedledningsanlægning kr. 5.000, samt til detailanlæg, incl. stikledning og parcelbrønd kr. 15.000, i alt kr. 25.000 - prisniveau juli 1983. Hertil kommer udgifter til ændring af ledningsanlæg inde på den enkelte ejendom.

Lemgaardsområdet ender med at blive et centralt omdrejningspunkt i det kommunale kloakprojekt. På 38.000 kvm. af Lemgaardens sydvestlige hjørne etableres kommunens rensningsanlæg, hvortil alt spildevand fra hele kommunen tilfø-

⁶ Det er det standardbrev, der tilgår alle, der berøres af kloakering i Vallø Kommune.

res. Det rensede spildevand føres fra rensningsanlægget i en ledning ned gennem Lemgårdsvej og videre 700-800 meter ud i havet.

Det kommende renselanlæg indtegnet på Dagbladets luftfoto

Placeringen af rensningsanlægget i sommerhusejernes nærhed giver også anledning til protester, idet grundejerne frygter for lugtgener fra rensningsanlægget.

I forbindelse med kloakeringen afspærres Kystvejen i perioder og trafikken ledes af Brinken. I Kystvejen nedlægges en kloakledning, der fører spildevandet fra Strøby Egede og fra Kystvejens ejendomme til pumpestationen på grundejerforeningens strandgrund, hvorfra det pumpes op til rensningsanlægget. Og for ejendommene i grundejerforeningens område føres spildevandet først ned til pumpestationen og derefter op til rensningsanlægget.

Som det fremgår af brevet til Espenhein gælder reglerne kun spildevand. Alt andet vand fra tagedløb, afløb i områdets veje og andet regnvand må ikke tilføres rensningsanlægget. Det føres enten til faskiner eller via diverse gamle dræn under Kystvejen og ud i havet. Så i takt med mere asfaltering og mere stenbelægning bliver det stadig vanskeligere at komme af med vandet, hvilket også debatterne på foreningens generalforsamling vidner om⁷.

⁷ Korrespondance med kommunen og diverse omtaler i bestyrelsesreferater tyder dog på, at afløbene visse steder i foreningens veje er blevet tilsluttet kloaksystemet. Der synes dog ikke at være en generel regel, men undtagelsesbestemmelser i enkelte konkrete tilfælde.

Foreningen har en lille gevinst fra denne fase af kloakprojektet. Der bygges et pumpehus på strandgrunden. Foreningen modtager en erstatning på 5.000 kr. herfor. Ligeledes modtager foreningen en erstatning på 3.500 kr. for brug af en del af strandgrunden til arbejdsareal. (iflg. brev fra Vallø Kommune efter åstedsforsretning vedr. matrikel 13f afholdt den 14. februar 1985. En åstedsforsretning, hvor alene grundejerforeningen er indkaldt, men dog ikke møder op).

6. februar 1987 afholdes igen åstedsforsretning vedrørende matrikel 13f. Ved denne lejlighed er ejer (gårdejer Keld Petersen, Lemgaarden) og bruger (grundejerforeningens formand, Arent Espenhein) indbudt. Ved åstedsforsretningen foreslås en erstatning på 5.118,75 kr. for midlertidig afståelse af et areal på 1.365 kvadratmeter og for midlertidig ulempe ved fremmøde til åstedsforsretning på 1.381,25 kr. Det fremgår af kommunens brev herom, at beløbene vil blive udbetalt til ejeren, hvis der ikke aftales andet mellem ejer og bruger. Af en håndskreven note (Espenheins skrift) på brevet fremgår det, at ejer og bruger er enige om at dele beløbet for midlertidig afståelse ligeligt, samt at dette er meddelt til kommissionen den 20. februar 1987. Grundejerforeningens regnskab for 1984-1985 indeholder en indtægtspost på 8.500 kr. i erstatninger fra Vallø Kommune ("ekspr. Strand") og i regnskabet 1986-1987 er der optaget en indtægtspost på 2.500 kr. i erstatning fra Vallø kommune.

I forbindelse med disse åstedsforsretninger indgås også nogle knapt så dokumenterede aftaler og ordninger. De handler om strøm. Pumpehuset skal naturligvis have strøm, så pumperne kan fungere. Det aftales, at der på pumpehuset etableres et stik, så foreningens ophalerspil kan forsynes med strøm.

Hvis nu uheldet er ude og strømmen svigter, så er der rigtig mange, der har et problem. Så kan pumperne ikke pumpe spildevandet fra den lavt liggende spildevandsledning i Kystvejen op til rensningsanlægget. Det vil betyde, at kældre og toiletter i Strøby Egede og langs Kystvejen i stedet for at komme af med spildevand vil få tilført spildevand. Dette finder sin løsning ved at lave et overløbs anlæg⁸ i pumpehuset, som føres ud i havet skjult i stenhøfden umiddelbart øst for slæbested og badebro.

Der er en interessant detalje omkring kloakeringsforløbet. På det tidspunkt hvor kloakeringen gennemføres, er ny lovgiv-

⁸Overløbsanlæg og pumpefunktion er overvåget, så i tilfælde af stop alarmeres myndighederne, som kan gribe ind inden overløbsfunktionen skal virke. Det virker tilsyneladende ikke i efteråret 2010, hvor broholdet, der indtager badebroen, kan iagttage en voldsom aktivitet i overløbet - hvorefter grundejerforeningens formand tager kontakt med kommunen.

ning under forberedelse. Ifølge de nye regler ville grundejerne kun skulle betale 60 pct. af bidraget, når kloakeringsordningen kun omfatter spildevand. Men i Vallø Kommune er embedsmænd og politikere hurtige og får gennemført kloakeringen inden de nye regler træder i kraft og kan på denne vis sikre maksimal betaling fra alle.

I 1989 stikker spøgelse hovedet frem igen. Vallø kommune introducerer en vandafledningsafgift. Den er baseret på et typisk husstandsforbrug og ansættes a conto til 2.500 kr. pr. grund. I formandens beretning til generalforsamlingen i 1990 kommenteres ordningen således:

Et alternativ er installation af vandmålere, således at det konkrete forbrug kan måles. Dette er imidlertid en betydelig affære og foreløbig er der kun åbnet mulighed for erhvervsejendomme. - Da kommunen tilsyneladende har den fornødne lovhjemmel, er der tilsyneladende ikke andet end foreløbig at bide i det meget sure æble.

Æblets surhedsgrad kan nok diskuteres. Vandafledningsafgiften er en af de første miljøafgifter i Danmark. Ganske få år senere er vandmåleren en fast installation i alle husstande - dermed indføres princippet om, at den enkelte husstand betaler for sit bidrag til forureningen.

I 1991 skriver Strøby Egede vandværk til alle grundejerne om opsætning af vandmålere. Det koster typisk 2.500 kr. pr. parcel. Samtidig oplyses, at vandafgiften udgør 320 kr. årligt i fast afgift, 80 øre pr. kubikmeter vand og 55 kr. i målerleje.

Strandgrunden - matrikel 13f

Der er ting i forløbet omkring kloakeringens åstedsforretninger, der kan undre. Af Vallø kommunes brev ved åstedsforretningen i 1987 fremgår, at det er ejeren af matrikel 13f, der har ret til erstatning. Hvis brugeren skal have del heri, sker dette ved kulance fra ejeren. Så der må være tale om en fejl fra Vallø Kommunes side, når kun grundejerforeningen indbydes til åstedsforretningen i 1985.

Men det er ikke den eneste fejl. Strandgrunden tilhører arvingerne efter fru Ane Jensen, Strøby, d.v.s. børnene efter gårdejer Niels Jensens forældre.

Så på dette tidspunkt er ejerskabet til matrikel 13f fordelt på enken efter Niels Jensen, Jenny Jensen, Strøby, gårdejer Wagn Jensen, Strøby, Fru Johanne Nielsen, Strøby, gårdejer Oluf Jensen pr. Klippinge, og fru Gudrun Hansen, St. Tårnby. (Niels Jensens brødre og søstre) eller disses arvinger.

Speedbåd og windsurfer udfor badebroen - ca. 1987

I november 1986 sælger enken efter Niels Jensen, Jenny Jensen, Lemgården til Keld Petersen. Når Keld Petersen indkaldes til åstedsforretningen i 1987, skyldes det formodentlig, at åstedsforretningen omhandler såvel strandgrunden som Lemgårdsvej (i hvilken forbindelsen til rensningsanlægget føres - Lemgårdsvej hører også under matrikel 13f).

I praksis har det formodentlig været Niels Jensen, der på egne og sine søskendes vegne har varetaget, hvad der har skullet varetages, vedrørende matrikel 13f. Det har ikke været meget. Arealet er vurderet til kr. 0, så der skal ikke betales ejendomsskat. Niels Jensen har jævnlige stynet poplerne. I alle andre forhold har det været medlemmerne i grundejerforeningen, der har taget hånd om strandgrunden. Indretningen med legeredskaber til børn, anlæg af slæbested til både, brobyggeri, indhegning og skiltning. Foreningen betaler også for en ansvarsforsikring i tilfælde af ulykker på strandgrunden. På intet tidspunkt i foreningen historie fremkommer der påtaler eller henvendelser angående strandgrunden fra ejerne.

Det er også grundforeningen, der i 1961 laver aftale med kommunen (Strøby Kommune) om erhvervelse af den gamle vej i forbindelse med omlægningen af Kystvejen. Mange år senere - i 1994 - er det også grundejerforeningen, som Vallø Kommune henvender sig til forbindelse med arbejder på kloakledningen. Det hedder i henvendelsen, 'Som det er Dem bekendt, har der igennem de seneste år været hyppige opstuvninger af rensset spildevand fra udløbsledningen på grundejerforeningens areal ved Kystvejen'.

Årsagen er, at en ledning ud i havet ikke ligger i en ret linje. Den bugter op og ned, og det resulterer i luftlommer, der stopper vandgennemstrømningen. Det fører til et nyt anlægsarbejde på strandgrunden. Der etableres en foranstaltning (et bygværk), der fjerner luften fra det rensede spildevand, så det uhindret kan løbe ud i bugten. Det er forklaringen på de firkantede dæksler på foreningens strandgrund lige inden for lågen.

Man kan nok tillade sig at konkludere, at grundejerforeningens medlemmer har en sådan grad af hævd på strandgrunden, at det i virkeligheden er rimeligt nok, at erstatningerne tilfalder foreningen.

På generalforsamlingen i 1985 drøftes det om foreningen skal erhverve strandgrunden og det pålægges bestyrelsen at undersøge mulighederne. Årsagen er formodentlig Niels Jensens død. Niels Jensen har hidtil stået for styning af poplerne på strandgrunden, nu aftaler bestyrelsen med hans enke, Jenny Jensen, at foreningen overtager denne opgave.

I referatet fra 1986 generalforsamlingen oplyser bestyrelsen, at den ikke finder tidspunktet for køb af strandarealet egnet, 'da fru Jensen i øjeblikket er ved at sælge Lemgaarden'. Bestyrelsen finder det derfor rimeligt at vente, til der kan forhandles med en ny ejer. Bestyrelsen vil også forinden undersøge, om der kan opstå økonomiske problemer med hensyn til eventuel sikring af stranden i form af høfder.

Foreningens papirer giver ikke information om, hvorledes disse undersøgelser forløber.

På samme generalforsamling (1986) ændres vedtægternes paragraf 3 stk. 4 til:

Vedligeholdelseskassens (Vejfondens) midler må kun anvendes til vedligeholdelse af veje, fortove og bro. Beløbet til vedligeholdelse af bro må dog ikke overstige det årlige udbytte/renter fra Vej fonden.

Det er på en gang en præcisering i forhold til den hidtidige bestemmelse

Vedligeholdelseskassens midler må ikke benyttes til andet formål end det, hvortil det er tiltænkt. Kun generalforsamlingens beslutning kan dispensere fra denne vedtægt.

- og en begrænsning, idet udgifterne til bro nu ikke må overstige udbyttet.

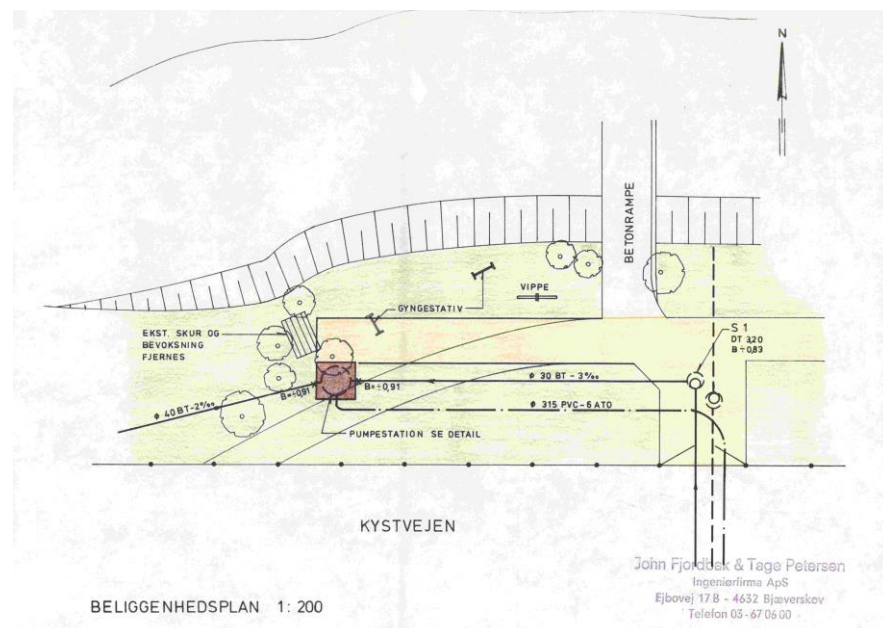
Referatet oplyser ikke noget om baggrunden for vedtægtsændringen, kun at den har været diskuteret tidligere. Årsa-

gen til ændringen skal måske søges i de mange udgifter til reetablering af bortblæste broer gennem tiderne. I regnskabet for Vejfonden 1985-1986 ses, at indtægterne (renter og udbytte) udgør 25.311 kr. af en aktivmasse på 100.352 kr. I perioden har udgifterne til broen været 86 kr.

Generalforsamlingen i 1986 slutter i øvrigt med en opfordring til bestyrelsen om oprydning på strandgrunden. Det fremgår ikke nærmere, hvem der faktisk udfører arbejdet. Det samme sker på generalforsamlingen i 1987, og i referatet hedder det: 'Dette iværksættes straks'.

Mon forsamlingen er gået direkte fra Strøby Forsamlingshus til strandgrunden for at rydde op?

I 1988 foreslår et medlem udlægning af strandsand på strandarealet. Dette afvises af formanden med henvisning til, at det vil koste 1500 kr. årligt og at det ikke kan rummes i budgettet. Måske en lidt hastig afvisning. Siden 1986 regnskabet er vejfondens indtægter ved renter og udbytte gået fra 25.000 til 42.000 kr. Heraf afholdes der udgifter for ca. 7.000 kr. til reparationer på strandgrunden. Af de resterende 35.000 kunne der måske godt være brugt en lille slat til sand⁹.

Tegning af kloakanlægget på strandgrunden

⁹ Ud fra en mere praktisk vurdering er afvisningen derimod ganske fornuftig. Mange år senere får en grundejer med grund ned til kysten på Stevnsvej tilkøbt et antal vognlæs sand, som på trillebør køres i havet for at anlægge sandstrand. Sandstranden holder til første efterårsstorm, så blæses hele molevitten andetsteds hen.

Naturens kræfter

Tidligere dele af denne beretning er rig på fortællinger om ødelæggelser af bade- og bådebro. Selvom et bestyrelsesmøde i 1980 konstaterer, "at broen nu har en sådan beskaffenhed, at der ikke skal bekostes mere på den". Og generalforsamlingen samme år "sætter sin lid til venlige vejrguder i fremtiden". skal det vise sig, at naturens kræfter stadig er de stærkeste.

I bestyrelsesreferatet for juni 1983 hedder det, 'at en storm har ødelagt broen, men at alle sektioner er bjærget og broen kommer ud i normal længde til næste år.' Af regnskabet fremgår, at det har givet foreningen omkostninger på 830 kr.

I formandens beretning på generalforsamlingen i 1987 oplyses:

Broen blev sat ud på den planlagte dato. Til gengæld blev den sat på land tidligere end planlagt. Den 17. juli bragte storm og højvande broen på land over strækningen herfra og til Strøby Egede. De fleste af broens træfag blev så ødelagte, at genbrug er umuligt. Årsagen til broens endeligt skyldes nok platformen og den lave bro. Jernstativerne kan bruges igen efter en mindre reovering. Nye brofag kan ved selvbyg fremstilles for ca. 600 kr. pr. fag i trykimprægneret træ.

Bestyrelsen foreslår, at man selv fremstiller nye brofag, samt broen fremover består af en høj bro + en lav bro med trappe (5-6 fag i den ene side). Det skulle kunne redde broen selv ved storm og højvande. Udgiften til brofag og reovering bliver ca. 12.000 kr. og disse penge er til stede i kraft af renter og udbytte i vejfonden. Resterne af broen blev indsamlet søndag den 25/7 10-12. 20 medlemmer deltog i arbejdet.

Af beretningen til 1990 generalforsamlingen fremgår, at der igen har været problemer. Dele af broen er bortskyllet, men skaderne var begrænsede. Kun tre brofag og nogle beslag skulle fornyes. Og det konkluderes:

Men nu står broen der indtil videre igen, og den skulle nu være mere robust end tidligere, da ingen sidebroer m.v. er monteret.

I 1989 slår naturen til igen. Nedenstående tekst er Stevnsbladets beskrivelse den 23. oktober 1989:

Under stormvejret den 27. og 28. august blev der bortskyllet så meget af kyststrækningen overfor Lemgårdsvej i Strøby at der opstod fare for Kystvejen og pumpestationen.

Det fremgår videre i Stevnsbladets artikel, at skaden skal udbedres og:

Ifølge Teknisk udvalgs notat skal ejeren af den hægede kyststrækning stilles overfor muligheden af, enten at delta-

ge i en udgiftsfordeling eller vederlagsfrit tilskøde kommunen arealet. Kystsikringen er budgetteret til 310.000 kroner.

Foreningens arkiv er meget tavst omkring dette punkt. I formandens beretning til generalforsamlingen i 1990 omtales emnet - men fra den modsatte vinkel. Nedenstående citat er en fuldstændig gengivelse fra manuskriptet til formandens beretning, som den findes i foreningens papirer.

'En anden ting som heller ikke skal dø i synden er, at Teknisk forvaltning under udførelsen af de 3 nye stenhøfder beskadigede vort slæbested stærkt. Reparation heraf vil Forvaltningen tage op i forbindelse med udbedring af kloaken. Grunden til af Vallø Kommune udførte disse 3 stenhøfder var, at bestyrelsen gjorde kommunen opmærksom på, at havet under stormene havde bortført store mængder klint, hvorved såvel vej som pumpestation kunne komme i farezonen. Høfderne koster kr. 100.000 pr. stk., ~~som foreningen ikke skal bidrage til.~~ Der er projekteret yderligere 3 høfder, men dem har kommunen ikke penge til i første omgang'.

Manuskriptet er maskinskrevet og overstregningen er udført med blå kuglepen. Der ses intetsteds i foreningens papirer noget, der kan belyse om foreningen eller ejerne bidrager til kystsikringen. På generalforsamlingen i 1994 fremkommer følgende i formandens beretning:

Med hensyn til kystsikring anbefaler kommunen, at vi afventer bygning af endnu en høfde. Denne skulle hindre videre nedbrydning af skrænten.

I 1996 tilskrives Vallø Kommune om kystsikring, som tilsyneladende ønskes forbedret. Foreningens henvendelse er noget uklar, og foreningens papirer indeholder intet om kommunens svar. Af et referat fra et bestyrelsesmøde i 1997 fremgår, at kystsikringsarbejdet vil blive påbegyndt i uge 12.

Formandens overstregning i beretningen

~~som foreningen ikke skal bidrage til~~

er dokumentationen for grundejerforeningens store gevinst i kloaklotteriet.

Isvinter 1995

- i baggrunden anes hølften af sten, som bygges efter stormvejret i 1989

I forbindelse med kystsikringsarbejdet er det vigtigt for Vallø Kommune, at pumpehus og anlægget til fjernelse af luft fra det rensede spildevand ikke tager skade af havets angreb. Kommunen beslutter derfor at gennemføre en særlig effektiv kystsikring af matrikel 13f med placering af kampesten på et underlag af fibertex langs hele havstokken og bygning af hølfter.

En diskussion med kommunen om skader på foreningens slæbested under arbejderne fører også til at kommunen foretager reparationer. Hele projektet betales af kommunekassen, og grundejerforeningen bevarer retten til strandgrunden. Så selvom kloakudgifterne for de enkelte grundejere i begyndelsen af 80'erne syntes store, må det konstateres, at de samme grundejeres fælles forening, Grundejerforeningen Lemgaarden, har haft betydelige gevinster af kloakprojektet.¹⁰

Overgang

Tonen i foreningens referater bliver mere og mere lakonisk. Beslutningerne virker meget administrative - lysten til at drøfte nytiltag bliver ringere. Espenheins formandsperiode er ved at rinde ud. Forud for 1988 generalforsamlingen har Espenhein på forhånd meddelt, at han ikke vil genopstille, men ifølge referatet 'lader han sig endnu en gang overtale til at lade sig genvælge'.

¹⁰ Mange af oplysningerne om kloakforhold og kystsikring er baseret på et interview med ingeniør Otto Andersen, tidligere Vallø Kommune.

Medlemmer

I perioden fra 1969 til 1990 indeholder foreningens papirer ingen medlemslister. Der er ganske få meddelelser mellem bestyrelsens medlemmer om køb og salg af grunde. I 1990 dukker en medlemsliste op, som gengives nedenfor. Med (n) markeres nye grundejere siden listen fra 1969.

Medlemsliste 1990

Kystvejen

- Nr. 186. Kaj Hartvig Jensen, Køge (n)
- Nr. 188. Jørgen Willemoes Andersen, Herfølge (n)
- Nr. 190. Kirsten Bilde Frederiksen, Herfølge (n)
- Nr. 192. Søren Kaspersen, Kystvejen 192, Strøby (n)
- Nr. 194. Helge og Niels Funch Hansen, Solrød (n)

Bautavej

- Nr. 1. Erik Bay Jørgensen. Smørum (n)
- Nr. 3. Hans O. Johansen, København N
- Nr. 5. Mia Turch Hansen, København NV (n)
- Nr. 7. Dagny Andersen, Bautavej 7, Strøby
- Nr. 9. Jan Clausen, Ll. Skensved (n)
- Nr. 11. Knud Christensen, Strøby
- Nr. 13. Nanna Trojel, Juelsminde (n)
- Nr. 15. Henrik Nielsen, Glostrup
- Nr. 17. Jørgen Bøegh Larsen, Frederiksberg (n)
- Nr. 19. P.H. Didriksen, Glostrup
- Nr. 2. Helle Haagen Hansen, St. Heddinge (n)
- Nr. 4. Henning Rasmussen Lærke, Bautavej 4, Strøby (n)
- Nr. 6. Jan Bentsen, Strøby (n)
- Nr. 8. Bente Rasmussen, Bautavej 8, Strøby (n)
- Nr. 10. Johnny Nielsen, Hårlev (n)
- Nr. 12. Niels Jørgensen, Rødovre (n)
- Nr. 14. Hans Ejnar Jakobsen, Vanløse (n)

Brinken

- Nr. 121 Ebbe Johansen, Køge (n)
- Nr. 158 Arent Espenhein, Lyngby (n)
- Nr. 160 Bjarne Dahl, Klippinge (n)
- Nr. 162 Henning Carlsen, Strøby Egede (n)
- Nr. 164 Bjarne Puurlund, Ringsted (n)
- Nr. 166 Tom Bjørn Petersen, Brinken 166 Strøby (n)
- Nr. 168 Finn Andersen, Brinken 168, Strøby (n)
- Nr. 170 E. Kenner, Brinken 170, Strøby (n)
Tidl. ejer: Agnete Heede opføres fortsat
- Nr. 172 Curt og Inga Eng, Brinken 172, Strøby (n)
- Nr. 174 Emil Worm, Brinken 174, Strøby (n)
- Nr. 176 Frode A Nielsen, St. Heddinge
- Nr. 178 Poul Rasmussen, Brinken 178, Strøby (n)
- Nr. 180 Anny Jensen, Brinken 180, Strøby (n)

Strandagervej

- Nr. 1. Sv. Aage Petersen, Frederiksberg (n)
- Nr. 3. Torben Anders Jacobsen, Køge (n)
- Nr. 5. Henry Chr. Skov, Vallensbæk
- Nr. 7. Leif Andersen, Solrød Strand (n)
- Nr. 9. Tove R Petersen, Frederiksberg
Enke efter Poul Petersen (Brinken 166)
- Nr. 11. Arne Jensen, København S

Nr. 13.	Benny Poulsen, Ishøj (n)
Nr. 15.	Georg Jørgensen, Valby (n)
Nr. 17.	Leo Sørensen, Hvidovre (n)
Nr. 19.	John Høier Johansen, Kastrup (n)
Nr. 21.	Ib Lund, Hvidovre (n)
Nr. 23	Inge Nielsen, København Ø
Enke efter Mogens Nielsen

Lemgaarden, Vindspinderivej 7, Keld E Pedersen

Sammenlignes med 1969 er alle medlemmer på nær nogle ganske få erstattet af nye. Håndskrevne tilføjelser på 1990 listen antyder endvidere, at der i årene efter sker yderligere udskiftninger i medlemskredsen. Af papirerne fremgår endvidere, at flere ejendomme har været handlet et antal gange i perioden. Fra et skøde, der ved en tilfældighed er havnet i Vallø Kommunes byggesagsarkiv, ved vi således, at Bautavej 10 i 1986 blev solgt til Mette og Søren Handskemager, Greve Strand. Men hverken Søren eller Mette optræder i foreningens medlemslister.

Regnbue over Køge Bugt

Ikke så sært, at nogle starter plæneklipperen på lørdage og søndage mellem 12 og 15. De har nemlig aldrig hørt om henstillingen fra 1972 om at undlade at starte plæneklipperen i dette tidsrum.

Adresseangivelserne kan tolkes således, at ca. en fjerdedel (12) af områdets beboere nu er fastboende. Forvandlingen fra sommerhusområde til helårsområde er i gang. Beboelse hele året kræver dispensation. Dispensation gives af kommunen. I forbindelse med sagsbehandlingen underretter kommunen den pågældende grundejerforening om, at der ag-

tes givet dispensation og orienterer grundejerforeningen om klagemuligheder, hvis grundejerforeningen ønsker at bremse dispensation.

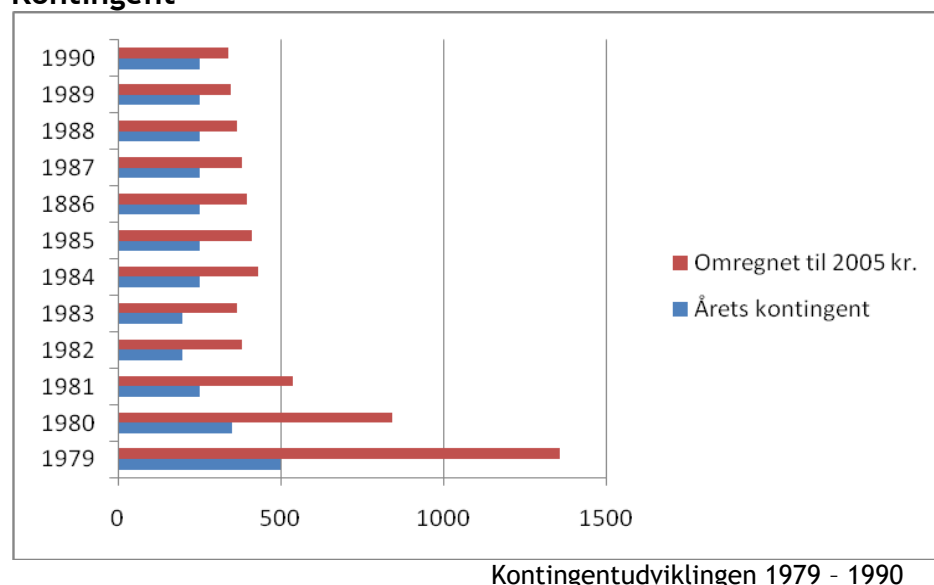
I foreningens papirer findes tre tilfælde (heraf ligger to efter 1990) af en sådan korrespondance. Nu er foreningens arkiv ikke en prototype på orden og systematik, og tydeligvis er der mange dokumenter, der ikke arkiveres. Men det er alligevel tankevækkende, at der kun foreligger papirer om dispensationsansøgning for een person forud for ovenstående medlemsliste. Spørger man om lov, kan man jo risikere et nej.

Praksis med kommunal orientering om dispensationsansøgninger ophører i øvrigt i 2002, hvor samtlige grundejerforeninger i området anmoder om ikke at blive spurgt.

Desværre er oplysningerne om beboernes erhverv forsvundet fra medlemslisten, så vi ved ikke så meget om den sociale sammensætning. Geografisk er det stadig Københavnsområdet, der dominerer blandt vinteradresserne og kun en enkelt sommerhusejer rejser over Bælterne til sit sommerhus.

En medvirkende årsag til den store udskiftning blandt beboerne i perioden er uden tvivl kartoffelkuren fra 1986, der ramte husejerne hårdt og sendte renten op to-cifrede tal. Som det fremgår af oversigten i kapitel VIII over udviklingen i ejendoms- og grundvurderinger er det en tid med kraftig turbulens. Men også kloakeringen i denne periode kan have tvunget nogle væk fra Sol, Strand og Sand.

Kontingent

Kontingentet er nogenlunde konstant i perioden, 250 kr. årligt og som det ses af ovenstående bevirker tidens kraftige in-

flation, at denne post næppe er særligt tyngende på sommerhusejernes budgetter.

Regnskab

Regnskab 1979¹¹

	<u>1979-kr</u>	<u>2005-kr</u>
Indtægter:	25.230	69.787
Udgifter:	26.952	74.550
Formue:	30.468	84.276
Vinteropsyn	1.376	1.909

Regnskab 1990

	<u>1990-kr</u>	<u>2005-kr</u>
Indtægter:	26.344	36.563
Udgifter:	15.826	21.965
Formue:	103.606	143.795
Vinteropsyn	2.000	2.775

Både foreningens formue og niveauet for aflønning af vinteropsynsmanden holder pænt trit med inflationen. Og udgifterne falder voldsomt. Formuetilvæksten må nok tilskrives den voldsomme rentestigning i disse år - samme rentestigning, som bevirker den voldsomme udskiftning i medlemsskaren.

Generalforsamlinger

År	Sted	Repræsenterede grundejere	Fra
1979	Strøby Forsamlingshus	17	Kystvejen 1 Bautavej 6 Brinken 6 Strandagervej 5
1980	Strøby Forsamlingshus	17	Kystvejen 0 Bautavej 5 Brinken 6 Strandagervej 6
1981	Strøby Forsamlingshus	20	Kystvejen 1 Bautavej 6 Brinken 5 Strandagervej 8
1982	Strøby Forsamlingshus	20	Kystvejen 1 Bautavej 9 Brinken 5 Strandagervej 7
1983	Strøby Forsamlingshus	20	Kystvejen 2 Bautavej 7

¹¹ Det første regnskab fra Espenheins formandsperiode. Regnskabet føres fortsat som Vej-fond og Strandkasse (foreningens almindelige driftsregnskab). På udgiftssiden tynger en stor post til bro-reparation på 13.542 kr. i dette år.

			Brinken 7 Strandagervej 7
1984	Strøby Forsamlingshus	31	
1985	Strøby Forsamlingshus	55 personer deltog iflg. referatet. Ved en afstemning var 17 for og 4 imod, så repræsentationen har nok været: 21	
1986	Strøby Forsamlingshus	22 (fremgår ikke af referatet, men af et håndskrevet notat på indkaldelsen)	
1987	Strøby Forsamlingshus	19	
1988	Strøby Egede selskabslokaler	21	
1989	Strøby Egede selskabslokaler	21	
1990	Strøby Egede selskabslokaler	23	

1984 generalforsamlingen er den første generalforsamling i foreningens historie (generalforsamlinger vi har referater fra), hvor fremmødet er over 50 pct. Forklaringen er formodentlig kloakeringen. I referatet fra generalforsamlingen anes en betydelig frustration over dette projekt, som uden tvivl indebærer en økonomisk belastning for mange af sommerhusejerne.

Generalforsamlingerne har et temmelig fast forløb. Formanden byder velkommen, der vælges dirigent. Herefter foretager sekretæren navneopråb og indsamler fuldmagter. Der aflægges beretning. I denne periode sker det ofte ved, at sekretæren oplæser referater fra de afholdte bestyrelsesmøder, hvorefter forsamlingen godkender det oplæste. Egentlig debat og udveksling af synspunkter foregår oftest under punktet Eventuelt.

Her er der til gengæld ofte livlig debat om alt fra klager over hunde, der gør, til broprojekter og ukrudt fra naboejendomme.

På en generalforsamling kritiseres, at generalforsamlingerne afholdes om formiddagen på hverdage. Det fører til, at generalforsamlingen i 1985 beslutter, at møderne skal afholdes den sidste søndag i august. Heller ikke dette tidspunkt passer alle, et medlem foreslår generalforsamlingen flyttet til senere på året, fordi "mange holder ferie i august".

Det er så næppe i sommerhuset ferien holdes. Forslaget afvises dog med besværlighederne ved at ændre på regnskabsår og kontingentopkrævning.

Det er fast tradition at mindes afdøde medlemmer, og der er i foreningens historie kun ganske få generalforsamlinger, hvor dette punkt ikke optræder.

Arbejdet i bestyrelsen er ulønnet, der afholdes typisk to-tre bestyrelsesmøder om året, der ses ikke i perioden indtil 1990 egentlige udgifter i forbindelse med afholdelse af bestyrelsesmøder. I 1988 indføres telefontilskud til formand og kasserer på 300 kroner.

Beværtningen på generalforsamlinger er altid den samme, smørrebrød, en øl og en snaps. På 1990 generalforsamlingen bliver den ene snaps til to.

Som ny formand vælges Curt Eng, Brinken 172.

Nedenfor gengives referatet:

Den nyvalgte formand takkede Arent Espenhein for 12 års godt formandsarbejde. Bestyrelsen havde påtænkt en afskedsgave i form af en flaske, men den afgangende formand syntes, at man hellere skulle anvende pengene til en ekstra snaps til det efterfølgende måltid. Bestyrelsen fandt derefter, at formandens hustru burde have en opmærksomhed som påskønnelse af hendes værtskab ved silde/ostebord med forfriskninger til det trætte og forfrosne brolag, når det havde udført sit arbejde med udsætning og optagning af badebroen. Dette vedtoges med akklamation. Dirigenten afsluttede Generalforsamlingen og man samledes i Pejsestuen til et hyggeligt, let måltid, hvor den nye formand holdt en morsom tale for damerne.